

Στον απόηχο της μάχης των ευρωεκλογών και πολύ περισσότερο μπροστά στις μάχες που έχουμε να δώσουμε μπροστά μας αναδύεται, όσο ποτέ άλλοτε, η αναγκαιότητα να δημιουργηθεί μια ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική αριστερά, που θα έχει ως αταλάντευτο στόχο της την κατάκτηση της κοινωνικής πλειοψηφίας με τις απελευθερωτικές ιδέες της και τις συλλογικές της επεξεργασίες. Δυστυχώς έχουμε αναλώσει ένα τεράστιο τμήμα της δραστηριότητάς μας ετεροκαθοριζόμενοι από τη στάση των άλλων πολιτικών δυνάμεων, ενώ το βασικό στοιχείο της δραστηριότητάς μας θα έπρεπε να είναι η δική μας ειλικρινής συλλογική προσπάθεια να κερδίσουμε αποφασιστικά μαζί μας όχι μόνο έναν μικρόκοσμο, στον οποίο κινούμαστε και εμείς, αλλά την κοινωνική αριστερά, που περιλαμβάνει πλέον τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει πίστη στη δυνατότητά μας να δημιουργήσουμε ιδεολογικές ανατροπές και να καταργήσουμε συντηρητικά στερεότυπα στο δρόμο της απελευθέρωσης της κοινωνίας από τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Αυτό θέτει επί τάπητος την ανάγκη και για μια σοβαρότατη θεωρητική δουλειά στην οποία θα συμμετέχουν όλοι ανεξαιρέτως οι σύντροφοι και για όλα τα ζητήματα της ταξικής πάλης.

Ένα θεμελιώδες τέτοιο ζήτημα είναι αυτό του ευρώ και σε αυτό ακριβώς θα αναφερθώ.

Δεν μπορούμε, νομίζω, να μιλήσουμε ουσιαστικά και να πείσουμε για το ευρώ αν δεν μιλήσουμε για την πραγματική νομισματική πολιτική της ΕΚΤ η οποία συνίσταται κυρίως στην έκδοση και εκμετάλλευση νέου ζεστού χρήματος, με το οποίο δανείζει τις χώρες της ΕΕ με τοκογλυφικούς όρους, χρηματοδοτεί προγράμματα ΕΣΠΑ και επιβάλλει τις άθλιες αντιδραστικές αλλαγές που όλοι γνωρίζουμε.

Το γεγονός της έκδοσης νέου χρήματος αποκρύπτεται επιμελώς και με απόλυτη επιτυχία από τους πολιτικούς, τους οικονομολόγους και τα ΜΜΕ του συστήματος και από την ίδια την ΕΕ και την ΕΚΤ που δεν κάνουν την παραμικρή δημόσια αναφορά σε αυτό το ζήτημα ούτε αναφέρουν την έκδοση νέου χρήματος ως μέσο νομισματικής πολιτικής. Μια ακόμη απόδειξη για το πόσο έξυπνα και αποτελεσματικά η άρχουσα τάξη ελέγχει και φιλτράρει την πληροφόρηση. Αν αυτοί όμως έχουν κάθε λόγο να κρύβουν την πραγματικότητα γιατί τους εκθέτει ανεπανόρθωτα εμείς οφείλουμε να την αναδείξουμε γιατί δικαιώνει πλήρως τη θέση μας ενάντια στο ευρώ, εξηγεί πως αυτό έχει γίνει όπλο προώθησης της πολιτικής της ΕΕ και κάνει πολύ πιο πειστική, τεκμηριωμένη και επιθετική τη συνολική αντίθεσή μας σε ευρώ και ΕΕ.

Από πού προκύπτει η νομισματική αλήθεια του ευρώ; Από τα πιο επίσημα ευρωπαϊκά ντοκουμέντα και πιο συγκεκριμένα από τις «ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΤ», στα κεφάλαια «ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ». Η μελέτη των διαδοχικών εκθέσεων από το 2002 ως το 2013 αποδεικνύει πως η αξία των κυκλοφορούντων ευρώ απογειώθηκε από τα 320,9 δισεκατομμύρια ευρώ το 2002 στα 956,2 δισεκατομμύρια το 2013. Επίσης σημαντικός είναι ο ρόλος των στρατηγικών αποθεμάτων του ευρώ (ΣΑΕ), για τα οποία γίνεται λόγος στην «ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤ» του 2002 (σελ.162) και τα οποία αποτελούνται από το 50% της αξίας των κυκλοφορούντων τραπεζογραμμάτων ευρώ. Προσαυξάνοντας τα 956,2 δις κατά 50% προκύπτει πως η ΕΚΤ έχει «κόψει» πάνω από ένα τρισεκατομμύριο ευρώ από το 2002 ως το 2013.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύει πως η ΕΕ και η ΕΚΤ όχι μόνο δεν είναι «σωτήρας», όπως την παρουσιάζουν, αλλά αποτελεί έναν τεράστιο καταχραστή δημόσιου χρήματος. Στην πολιτική και οικονομική ανάλυση υπάρχουν κάποιοι βασικοί κανόνες. Ένας από αυτούς είναι πως όταν αναλύεις ένα φαινόμενο η ανάλυσή

σου οφείλει να γίνεται στο έδαφος της πραγματικότητας. Νομίζω πως καθόλου καλό δεν κάνουμε στην εργατική τάξη της χώρας μας με την απόκρυψη τέτοιων ολέθριων πλευρών του ευρώ και της ΕΕ. Αντίθετα οφείλουμε να τις αποκαλύψουμε- κανένας άλλος δεν πρόκειται να το κάνει- και να τις αξιοποιήσουμε πολιτικά και ιδεολογικά στη μάχη μας κατά του ευρώ και της ΕΕ.

Ο μηχανισμός αυτός παραγωγής χρήματος, το οποίο δεν στοιχίζει τίποτε στην ΕΚΤ, σε συνδυασμό με την αφαίρεση της αντίστοιχης νομισματικής δυνατότητας από τα κράτη δημιουργεί ανά πάσα στιγμή στον οποιονδήποτε στόχο-θύμα θα επιλέξει η ΕΕ συνθήκες νομισματικής ασφυξίας και οικονομικής κατάρρευσης. Η περίπτωση της Κύπρου είναι εξαιρετικά αποκαλυπτική. Τα δολοφονικά αυτά όπλα οικονομικού εκβιασμού παραχώρησαν στο στρατηγείο του κεφαλαίου όλες εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις που υπέγραψαν τις πολιτικές, οικονομικές και νομισματικές συνθήκες της ΕΕ και το Μάαστριχτ, που ήταν τα πρώτα μνημόνια και που μας οδήγησαν στη θανατηφόρα αγκαλιά των επόμενων μνημονίων ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ. Ανάμεσα σε αυτές βρίσκεται και ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι απέναντι στους εργαζόμενους και τον λαό εξίσου συνυπεύθυνος με τις άλλες δυνάμεις του λεγόμενου ευρωπαϊκού προσανατολισμού για την τραγική κατάσταση στην οποία έχουμε οδηγηθεί.

Επίσης μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τις λαθεμένες αντιλήψεις που θεωρούν πως η ΕΕ μας έχει δανείσει με δικά της χρήματα ή χρήματα που πήρε από τους εργαζόμενους των άλλων χωρών και να σταματήσει η διαπόμπευση των εργαζομένων και των λαών που κατηγορούνται για τεμπέληδες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι καπιταλιστές προκειμένου να πραγματοποιήσουν τις στρατηγικές τους στοχεύσεις ενοχοποιούν ως υπεύθυνους τους εργαζόμενους των διαφόρων χωρών. Λένε για παράδειγμα στον γερμανό εργάτη πως για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει και για τα mini-jobs φταίει ο τεμπέλης Έλληνας και πως του κόβουν το μισθό για να πληρώσει τα χρέη των Ελλήνων. Στον έλληνα εργαζόμενο ή άνεργο λένε πως το πρόβλημα δημιουργείται για να κερδίζει η Γερμανία και όχι το κεφάλαιο. Είναι απαραίτητο η ανάλυσή μας να ξεπερνά την προσπάθεια διάσπασης των εργατικών τάξεων των διαφόρων χωρών αναδεικνύοντας την ταξική διάσταση της ΕΕ και την αναγκαιότητα λαϊκής και εργατικής πάλης για τη διάλυσή της.

Πρέπει επιτέλους να δώσουμε τη δική μας απάντηση στον προσβλητικό χαρακτηρισμό «PIGS» με τον οποίο η προπαγάνδα της ΕΕ και του συστήματος χαρακτηρίζει τους λαούς συγκεκριμένων χωρών. Πρέπει να πούμε ξεκάθαρα πως γουρούνια δεν είναι οι λαοί (κανένας λαός) αλλά τα καπιταλιστικά παράσιτα και η ΕΕ, που εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους, κλέβουν το χρήμα που ανήκει στους λαούς και επιβάλλουν συνθήκες εργασιακής γαλέρας, ανεργία, φτώχεια και ιδιωτικοποιήσεις.

Το ευρώ είναι η αντιδραστικότερη νομισματική μετάλλαξη, που σχετίζεται με την πλήρη ιδιωτικοποίηση της έκδοσης του νέου χρήματος. Υποκρύπτει μια ολέθρια σύμβαση, όπου η ΕΕ και η ΕΚΤ αξιοποιώντας το μονοπώλιο παραγωγής συμβατικών αξιών, όπως είναι το χαρτονόμισμα, παρουσιάζεται ως σωτήρας των λαών και με το κλεμμένο χρήμα καταφέρνει και επιβάλλει το σύνολο των εφιαλτικών για τους εργαζόμενους πολιτικών που έχει ανάγκη η αστική τάξη. Ο μηχανισμός αυτός δρα ενάντια στους λαούς σε όλο το εύρος της ΕΕ και ενοχοποιείται σε σημαντικό βαθμό για την όξυνση των προβλημάτων των εξωτερικών χρεών και των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Χρειάζεται να πρωτοστατήσουμε στον αγώνα για μονομερή διαγραφή του χρέους, να επιδιώξουμε την κοινή δράση τους άλλους λαούς και τα υπόλοιπα εργατικά κινήματα, να απαιτήσουμε την επιστροφή στους λαούς των χρημάτων που έχει τυπώσει η ΕΚΤ και στη συνέχεια έχει παράνομα ιδιοποιηθεί.

Γενικότερα θεωρώ πως η ανάδειξη αυτού του μηχανισμού ισχυροποιεί κατά πολύ την επιχειρηματολογία μας και δείχνει πως η αντίθεσή μας στο ευρώ δεν είναι αποτέλεσμα ιδεοληψίας. Η προσωπική μου μάλιστα εμπειρία δείχνει πως οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι πείθονται πολύ ευκολότερα και αποτελεσματικότερα ενάντια στο ευρώ όταν τους αναφέρω όλα αυτά τα στοιχεία και το βρίσκω απόλυτα λογικό. Στο θέμα αυτό έχω αναφερθεί και στο παρελθόν ζητώντας την αξιοποίηση των στοιχείων που ανέφερα και την ενσωμάτωσή τους στη γραμμή μας για το ευρώ αλλά και το εξωτερικό χρέος. Δυστυχώς έχει υπάρξει

σοβαρή αναβλητικότητα και αδιαφορία σε πλήρη αναντιστοιχία με την επιτακτικότητα και τη σοβαρότητα του ζητήματος, κατάσταση που ευελπιστώ πως θα αλλάξει.